

sædvanligt, og saa den tredie Bestemmelse, som man ikke tilsigter at give, nemlig at Sammenkomster af Foreninger eller sluttede Selskaber i Lukketiden kunne finde Sted udenfor de almindelige Beværtningslokaler uden Samtykke af nogen. Dette sidste har man ikke villet foreskrive, og jeg henstiller til Udvalget at stille til tredie Behandling et Ændringsforslag, der drager de to Punkter i § 33, 2det Stykke, sammen til en Bestemmelse om, at Politimesteren kan give Tilladelse til, at Beværtninger holde deres Lokaler aabne for Foreninger eller sluttede Selskaber en enkelt Aften i Lukketiden.

Jeg skal i øvrigt ikke kritisere Enkeltheder i dette Lovforslag, som jeg principielt er enig i; jeg haaber, at Lovforslaget nu nærmer sig sin endelige Vedtagelse, hvilken jeg meget vil anbefale.

Indeurigsministeren (Jensen-Sønderup): Jeg skal af flere Grunde ikke gøre ret mange Bemærkninger. Jeg har glædet mig over, at der synes at være ret stor Enighed om, at vi staa overfor Afslutningen af Behandlingen af dette Spørgsmaal. Man synes fra alle Sider at forudsætte, at den Behandling, her foretages, ikke er den afgørende, og at der neppe vil kunne naas Enighed om Sagen før ved Behandling i Fællesudvalg. Naar det er den almindelige Opfattelse, som jeg deler, er der ikke større Anledning for mig til at komme ind paa mange Betragtninger, og der er det saa meget mindre, naar man har en saa daarlig Stemme, som jeg har i Dag.

Det fremgik af den ærede Ordførers Redegørelse for Ændringsforslagene, at man for saa vidt har indført et nyt Princip, som man har stillet Afholdsbeværtninger lige med andre Beværtninger. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at omtale netop det Forhold, og jeg glæder mig over, at de Tanker, jeg i saa Henseende fremførte i Fjor, ved Sagens første Behandling her i Tinget og ligeledes ved Sagens Behandling i Lands tinget, have vundet saa stor Tilslutning indenfor Udvalget, at man har stillet Ændringsforslag om, at Afholdsbeværtninger kunne blive stillede lige med de almindelige Beværtninger.

Medens jeg ikke har nogen Betænkelighed ved at fastsætte den Tid, for hvilken der kan gives Bevilling til Beværtning, til et vist, tilmeldt meget kort, Aaremaal, ogsaa saa kort som foreslaaet her, har jeg nogen Betænkelighed ved i saa Henseende at stille Gæstgiverier lige med Beværtninger. Der stilles ret store Krav til Gæstgiverier,

baade af Hensyn til Brandfaren og med Hensyn til de Værelser, der lejes ud til rejsende. Det vil derfor ved Oprettelsen af et nyt Gæstgiveri ved en Jernbanestation — og af dem vil der komme adskillige — blive lidt vanskeligt for Bevillingsmyndighederne at stille saadanne store Krav til Gæstgiverierne, naar man ikke giver Ansøgerne Udsigt til at beholde et saadant Gæstgiveri paa mere end 5 Aar. Men man maa nu se, hvordan Sagerne kunne udvikle sig.

Jeg tror, det er en Misforstaaelse, naar man under Forhandlingen har udtalt Ønsket om, at man skulde stille Gæstgiverierne paa Landet lige med Beværtningerne, saaledes at ethvert Gæstgiveri ogsaa skal have Beværtningstilladelse. Jeg er i saa Henseende enig med den ærede Ordfører (Kvist) om, at det vilde være overordentlig uheldigt. Gæstgiverierne have ikke nogen som helst Interesse for dem, der bo paa Stedet, hvor Gæstgiveriet er; de kunne ikke kørende til Jernbanestationen og skulle have spændt fra, de kunne ikke med Toget og ere nødte til at have et Sted at overnatte, fordi de ikke kunne komme hjem paa Grund af daarligt Vejr, eller fordi deres Cykle ikke kan bruges, thi de kunne gaa hjem til deres eget Hus. Men de have stor Interesse i, om der er Beværtning eller ikke, og derfor er det fejl at stille Gæstgiveri og Beværtning lige. Dette, at man ikke har turdet fastsætte, at der ved Kommuneafstemningerne skal være almindelig Flertalsafstemning — hvad jeg er enig i —, er et stærkt Vidnesbyrd om, at man ved disse Afstemninger paakalder en Kreds af Vælgere, som ikke har Spor af Interesse i det, der skal stemmes om. Hvor der er Tale om Gæstgiveribevinger, have de, der bo nærmest omkring Stedet, hvor der skal være Gæstgiveri, ingen som helst Interesse, men derimod de, der bo langt borte, og disse sidste have ikke Spor af Interesse af, om der er Beværtning eller ikke. Man kan f. Eks. tænke sig, at der i en af de store Kommuner i Jylland, der ofte have en Udstrækning af 1, 1½ og 2 Mil, er Tale om, at Ejeren af et bestaaende Gæstgiveri søger Beværtningstilladelse. Man kan da ikke vente, at de, som bo 2 Mil borte fra det Sted, hvor Gæstgiveriet er, skulle være interesserede i, om Gæstgiveren tillige faar Beværtningstilladelse. Naar de bare have et Sted, hvor de kunne spænde fra og sætte deres Cykle ind og faa noget at spise, ere de tilfredse. Men de, der bo i Nærheden af det Sted, hvor Gæstgiveriet ligger, de ere ikke lige glade. Der maa